

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mráky a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Biopol GN s.r.o.**, se sídlem Jakubská 647/2, Praha 1, zast. JUDr. Jiří Solilem, advokátem se sídlem Jakubská 647/2, Praha 1, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, inspektorát v Praze, se sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 21. 8. 2018, čj. SZPI/AB157-340/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2019, čj. 6 A 176/2018-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná jako orgán státního dozoru nad bezpečností, jakostí, řádným označováním potravin a reklamy zahájila dne 15. 6. 2018 u žalobkyně kontrolu, během níž od žalobkyně získala produktové katalogy. Žalovaná ve vztahu ke katalogu „*J sme Barney´s, záruka kvality a účinnosti*“ dovodila, že žalobkyně při prezentaci doplňků stravy uvedla tzv. léčebná tvrzení, a to v rozporu sčl. 7 odst. 3 nařízení č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům.¹ Tím žalobkyně porušila § 5d odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy. Proto žalovaná uložila žalobkyni povinnost odstranit z katalogu reklamu obsahující léčebná tvrzení (opatření ze dne 9. 8. 2018). Žalobkyně proti opatření podala odvolání, které ředitel žalované rozhodnutím ze dne 21. 8. 2018 zamítl a opatření potvrdil. Žalobkyně se neúspěšně bránila u městského soudu, který její žalobu zamítl.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18-63.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Opakuje v ní některé námitky, které vznesla již v odvolání proti opatření a v žalobě. Městský soud se prý nedostatečně vypořádal s žalobními body, nezohlednil skutečný stav věci a bez bližšího odůvodnění převzal názory žalované. Nadto nesprávně posoudil povahu stěžovatelčina katalogu, který prý není určen spotřebitelům a jedná se o materiál určený odborné veřejnosti.

[4] Žalovaná souhlasí s napadeným rozsudkem a navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[5] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti NSS posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Námitka nepřezkoumatelnosti není opodstatněná. Povinnost odůvodnit rozhodnutí jistě neznamena, že je soud povinen poskytnout podrobnou či vyčerpávající odpověď na každý argument před ním vznesený [nález ze dne 11. 8. 2015, sp. zn. I. ÚS 1891/13 (N 138/78 SbNU 159), bod 24]. Nadto, jak již NSS v jiném řízení stejné stěžovatelce vysvětlil, skutečnost, že se soud ztotožnil s posouzením žalované, neznamena, že pouze převzal její názory (rozsudek ze dne 12. 9. 2018, čj. 5 As 317/2017-33, věc *Biopol*, bod 17), proto ani v nynější věci nelze o nepřezkoumatelnosti hovořit.

[9] Z dílčích stěžovatelčiných výtek pak neobstojí tvrzení, že se městský soud dostatečně nevypořádal s žalobní argumentací ohledně katalogu „*J sme Barney's, záruka kvality a účinnosti*“. Stěžovatelka založila žalobu na tezi, že obdrželi-li spotřebitel katalog, je ihned upozorněn, že katalog neobsahuje informace určené spotřebitelům. Nadto stěžovatelka spolupracuje výhradně s odborníky. Pokud tito experti předají katalog spotřebiteli, byla by to chyba těchto odborníků, nikoliv stěžovatelky. Městský soud sice stručně, ale jasně uvedl, že tato tvrzení jsou v rozporu s podobou katalogu (není tam – na rozdíl od druhého katalogu – žádné omezení distribuce jen odborníkům), nadto z ostatních dat uvedených v katalogu plyne, že katalog je ve skutečnosti určen spotřebitelům (srov. k tomu bod [15] dále).

[10] Stěžovatelka dále v žalobě tvrdila, že z podpisu jejího jednatele pod doklady o provedených kontrolních úkonech žalovaná nesprávně dovodila stěžovatelčin souhlas s tam uvedenými formulacemi. Následně, právě na základě tohoto podpisu žalovaná vydala sporné opatření. Městský soud tuto námitku výslovně zohlednil. Je pravda, že se s jádrem tohoto argumentu vypořádal stručně, nicméně dostatečně. Jasně uvedl, že tenhle stěžovatelčin názor z napadeného rozhodnutí neplyne. Nad rámec toho soud upřesnil, že mezi jednotlivými doklady o provedených úkonech sice existuje nesrovnalost ohledně výroku jednatele stěžovatelky, tato skutečnost však není ani pro rozhodnutí žalované, ani pro rozhodnutí soudu jakkoliv významná. Tyto závěry jsou dle NSS nejen přezkoumatelné, ale jsou hlavně správné. Žalovaná založila závěry o porušení práva nikoliv na podpisu jednatele a jeho údajném souhlasu s tam uvedenými kontrolními zjištěními (to by byl vskutku nesprávný postup), ale na objektivních skutečnostech zjištěných v průběhu kontroly (zejména na obsahu samotného sporného katalogu).

pokračování

[11] Stěžovatelka dále tvrdí, že městský soud nesprávně posoudil otázku, zda je katalog „*Jsmé Barney's, záruka kvality a účinnosti*“, ke kterému se vztahovalo sporné opatření žalované, určen pouze odborné veřejnosti a nikoliv spotřebiteli. Pokud by byl katalog pouze informací určenou pro odbornou veřejnost, nemusely by prý být dány podmínky pro uplatnění opatření, říká stěžovatelka.

[12] NSS k tomu uvádí následující.

[13] Žalovaná uložila stěžovateli tzv. zvláštní opatření na základě § 5 odst. 1 písm. j) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, ve spojení s § 7c zák. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, k odstranění reklamy, která byla v rozporu se zákonem. Stěžovatelka dle opatření porušila § 5d odst. 2 zákona o regulaci reklamy, dle kterého reklama na potraviny musí splňovat požadavky stanovené mj. přímo použitelným předpisem EU o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Tím je v tomto případě již cit. nařízení č. 1169/2011, konkrétně čl. 7 odst. 3, na jehož základě nesmějí informace připisovat jakékoli potravině vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat. Dle čl. 7 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení se přitom zákaz vztahuje i na související reklamu na tyto potraviny. Na základě výše uvedených právních předpisů je tak stanoven obecný zákaz uvádět tzv. *léčebná tvrzení* v souvislosti s potravinami (včetně doplňků potravy). Čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1169/2011 definuje *informace o potravině* jako informace týkající se potraviny zpřístupněné konečnému spotřebiteli jakýmkoliv způsobem.

[14] Tato léčebná tvrzení je třeba odlišovat od tzv. zdravotních tvrzení, tedy tvrzení, která jsou založena na spojitosti mezi potravinou a zdravím a upravena nařízením č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin.² NSS se opakovaně vyjádřil k rozdílu mezi léčebnými tvrzeními, dříve upravenými směrnicí 2000/13/ES³, na jedné straně, a zdravotními tvrzeními na straně druhé (srov. rozsudek ze dne 17. 1. 2014, čj. 4 As 98/2013-88, věc *OMEGA PHARMA*, bod 33, rozsudek ze dne 20. 10. 2014, čj. 8 As 34/2013-38, věc *Walmart*, bod 24; srov. též stanovisko generálního advokáta Øeho ze dne 18. 2. 2016 ve věci C-19/15 *Verband Sozialer Wettbewerb*, bod 30⁴).

[15] V projednávané věci žalovaná posoudila obsah katalogu „*Jsmé Barney's, záruka kvality a účinnosti*“ jako léčebná tvrzení ve smyslu nařízení č. 1169/2011. S tímto závěrem stěžovatelka nepolemizuje, opakovaně jen tvrdí, že sporný katalog nebyl určen spotřebitelům. Jak ale správně upozornil městský soud, v katalogu chybí informace o určení pouze pro odbornou veřejnost (lékárníky či lékaře). Právě naopak, katalog obsahuje mj. údaje o ceně produktů a klubovém členství u stěžovatelky (ale třeba též výzvu pro zákazníky k návštěvě nové firemní prodejny). V tomto světle je proto (údajný) záměr stěžovatelky, že katalog neměl být předáván spotřebitelům, pro tuto věc bez významu.

[16] Protože žádné jiné námitky stěžovatelka neuvedla, NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin. Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9-25.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy. Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29, zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 15 Svazek 005 s. 75-89.

⁴ ECLI:EU:C:2016:103

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. března 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu